

Яке ж то диво дивне – народна пісня! Яку владну силу таїть вона в собі! Минають віки, змінюються суспільні лади, потрясають світ нищівні війни і голодомори, на зміну одним поколінням приходять інші. А народна пісня залишається, через усі злигодні й поневіряння проносить вона свій первісний чар, свою нев'янучу молодість. Народна пісня – це душа народу, його історія. Вона не залишає наш народ ні в радості, ні в смутку.

Про історію виникнення народної пісні, її роди, жанри, тематичні групи йшлося на виховній годині «Українська народна пісня – душа народу», підготовленій студентами 41-Дк групи педагогічного коледжу, їхнім груповим керівником Надією Сабран та баяністом Василем Сабраном, який забезпечував музичний супровід пісень. Учасники дійства були одягнені у мальовничі вишиванки і присвятили цей захід ліричним творам про кохання.

Ведучі Олена Давидчук і Валентина Назар переплітали свої розповіді з біблійними притчами й іншими цікавими історіями про народну пісню, демонстрували відеоролики пісень Квітки Цісик й уривки з повісті Ольги Кобилянської «В неділю рано зілля копала». Чудові ліричні поезії Ліни Костенко читали Іванна Коцюба («Очима ти сказав мені: люблю») і Соломія Маротчак («Світлий сонет»).

На зображенні представлено традиційні українські вишиванки, які є важливою частиною культурної спадщини України.